Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prieinami naudojantis šiame dokumente pateikiamomis nuorodomis

►B **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1037**

2016 m. birželio 8 d.

dėl apsaugos nuo subsidijuoto importoiš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių

(kodifikuota redakcija)

(OL L 176, 2016 6 30, p. 55)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2321	L 338	1	2017 12 19

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1037

2016 m. birželio 8 d.

dėl apsaugos nuo subsidijuoto importoiš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių

(kodifikuota redakcija)

1 straipsnis

Principai

1. Kompensacinis muitas gali būti nustatytas siekiant kompensuoti subsidiją, tiesiogiai ar netiesiogiai suteiktą bet kurio produkto gamybai, eksportui ar pervežimui, kurį išleidus į laisvą apyvartą Sąjungoje būtų padaryta žala.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, kai produktai nėra tiesiogiai importuojami iš jų kilmės valstybės, bet yra eksportuojami į Sąjungą iš tarpinės valstybės, yra taikomos visos šio reglamento nuostatos, o sandoris ar sandoriai, jei tinkama, yra laikomi įvykę tarp kilmės valstybės ir Sąjungos.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente:

a) laikoma, kad produktas yra subsidijuojamas, jei jis gauna naudos iš kompensuotinos subsidijos, kaip tai apibrėžta 3 ir 4 straipsniuose. Tokią subsidiją gali suteikti importuoto produkto kilmės valstybės Vyriausybė arba tarpinės valstybės, iš kurios produktas yra eksportuojamas į Sąjungą (šiame reglamente vadinamos „eksportuojančia valstybe“), Vyriausybė;

b) Vyriausybė – Vyriausybė ar bet kuri valstybinė institucija, esanti kilmės valstybės ar eksportuojančios valstybės teritorijoje;

c) panašus produktas – produktas, kuris yra tapatus, kitaip sakant, visais atžvilgiais panašus į aptariamą produktą, o jei tokio produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ir nebūdamas visais atžvilgiais panašus, turi aptariamą produktą labai primenančių požymių;

d) žala, jei nenurodyta kitaip, – materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmė arba materialinės kliūtys tokiai pramonei kurtis, ir aiškinama pagal 8 straipsnio nuostatas.

3 straipsnis

Subsidijos apibrėžtis

Laikoma, kad subsidija egzistuoja, jeigu:

1. a) kilmės arba eksportuojančios valstybės Vyriausybė skyrė finansinį indėlį, tai yra, jei:

▼B

i) Vyriausybės veikla apima tiesioginį lėšų (pvz., dotacijų, paskolų, turto įliejimo) pervedimą, galimus tiesioginius lėšų pervedimus ar įsipareigojimų (pvz., paskolų garantijų) perdavimus;

ii) Vyriausybės pajamų, kurios kitu atveju būtų gautos, yra atsisakoma arba jos nesurenkamos (pvz., fiskalinės lengvatos, tokios, kaip mokestinės nuolaidos). Šiuo atžvilgiu eksportuojamo produkto atleidimas nuo muitų ar mokesčių, mokamų už panašų produktą, skirtą vartoti valstybės viduje, arba tokių muitų ar mokesčių sumažinimas suma, neviršijančia priaugusios jų dalies, nėra laikoma subsidija, jei tokia išimtis suteikiama laikantis I, II ir III priedų nuostatų;

iii) Vyriausybė aprūpina prekėmis ar suteikia paslaugų, nebūdingų bendrajai infrastruktūrai, arba perka prekių;

iv) Vyriausybė:

— perveda mokėjimų į finansavimo mechanizmą arba

— paveda arba nurodo privačiam subjektui atlikti vieną ar kelias i, ii ir iii punktuose nurodytų tipų funkcijas, kurios paprastai suteiktos Vyriausybei ir kurių atlikimo tvarka realiai nesiskiria nuo tvarkos, kurios paprastai laikosi Vyriausybės;

arba

b) yra bet kokios formos pajamų ar kainų palaikymas, kaip apibrėžta GATT 1994 XVI straipsnyje, ir

2. tokiu būdu yra suteikta naudos.

4 straipsnis

Kompensuotinos subsidijos

1. Kompensacinės priemonės subsidijoms taikomos tik tuomet, jei jos yra konkrečios, kaip apibrėžta 2, 3 ir 4 dalyse.

2. Norint nustatyti, ar subsidija konkreti kuriai nors įmonei, pramonės šakai arba įmonių ar pramonės šakų grupei (toliau – tam tikros įmonės) pagal subsidiją suteikusiosios valdžios institucijos jurisdikciją, taikomi šie principai:

a) tuo atveju, jei subsidiją suteikusi institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją suteikusi institucija, aiškiai nurodo, kad subsidiją gali gauti tik tam tikros įmonės, tokia subsidija yra laikoma konkrečia;

b) tuo atveju, jei subsidiją suteikusi institucija arba teisės aktai, pagal kuriuos veikia subsidiją suteikusi institucija, nustato objektyvius kriterijus arba sąlygas, pagal kurias atrenkami galintieji gauti subsidiją arba nustatomas subsidijos dydis, su sąlyga, kad atrenkama automatiškai ir kad tokių kriterijų bei sąlygų yra griežtai laikomasi, tokia subsidija nėra laikoma konkrečia;

▼B

c) jei nepaisant to, kad subsidija, atrodytų, nėra konkreti, nes buvo taikyti a ir b punktuose išdėstyti principai, vis tiek yra pagrindo manyti, kad subsidija iš tiesų yra konkreti, gali būti atsižvelgiama į kitus veiksnius. Tokie veiksniai yra: subsidijavimo programa naudojasi ribotas tam tikrų įmonių skaičius; daugiausia naudojasi tam tikros įmonės; neproporcingai didelės subsidijų sumos suteiktos tam tikroms įmonėms; būdas, kuriuo priimdama sprendimą suteikti subsidiją, savo nuožiūra, pasinaudojo subsidiją suteikusi institucija. Šiuo atžvilgiu ypatingas dėmesys teikiamas informacijai apie prašymų suteikti subsidiją atmetimo arba patenkinimo dažnumą, ir ypač priežastis, kuriomis pagrįsti tokie sprendimai.

Pagal b punktą objektyvūs kriterijai ar sąlygos reiškia tokius neutralius kriterijus ar sąlygas, kurie nesuteikia didesnio palankumo tam tikroms įmonėms palyginti su kitomis ir kurie yra ekonominio pobūdžio ir taikomi horizontaliai, kaip, pavyzdžiui, darbuotojų skaičius arba įmonės dydis.

Kriterijai ir sąlygos turi būti aiškiai išdėstyti įstatyme, reglamente ar kitame oficialiame dokumente, kad juos būtų galima patikrinti.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, būtina atsižvelgti į ekonominės veiklos įvairovę subsidiją suteikusios institucijos jurisdikcijoje, taip pat į laikotarpį, kada buvo taikoma subsidijų programa.

3. Subsidija, kurią galėjo gauti tik tam tikros įmonės, esančios subsidiją suteikusios institucijos jurisdikcijai apibrėžtame geografiniame regione, laikoma konkrečia. Bet kokio lygio valstybės institucijai nustačius ar pakeitus bendrai taikomus mokesčių tarifus, pagal šį reglamentą tai nelaikoma konkrečia subsidija.

4. Nepaisant 2 ir 3 dalių nuostatų, konkrečiomis subsidijomis laikomos:

a) subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų), nustatyta įstatyme ar taikoma faktiškai, yra eksporto vykdymas, įskaitant I priede nurodytas subsidijas;

b) subsidijos, kurių suteikimo vienintelė sąlyga (arba viena iš sąlygų) yra vietinių prekių vartojimo pirmenybė palyginti su importuotomis prekėmis.

Pagal a punktą laikoma, kad eksporto vykdymas yra faktiška subsidijos suteikimo sąlyga, jei faktai rodo, jog tokia subsidija suteikiama pagal esamą arba planuojamą eksporto dydį arba eksporto pajamas, nors tokia subsidijos priklausomybė nuo eksporto vykdymo nenustatyta įstatyme. Tik faktas, kad subsidija yra suteikta eksportuojančioms įmonėms, nėra laikoma eksporto subsidija pagal šias nuostatas.

▼B

5. Nustatant, ar subsidija yra konkreti pagal šio straipsnio nuostatas, būtina aiškiai remtis tikrais įrodymais.

5 straipsnis

Kompensuotinos subsidijos dydžio apskaičiavimas

Kompensuotinų subsidijų suma apskaičiuojama pagal tai, kokią naudą subsidijos gavėjui suteikė subsidija, per subsidijavimo tiriamąjį laikotarpį. Paprastai šis laikotarpis yra patys paskutiniai gavėjo finansinės apskaitos metai, bet gali būti bet kuris kitas mažiausiai šeši mėnesiai prieš tyrimo pradžią laikotarpis, kurio patikimi finansiniai bei kitokie susiję duomenys yra prieinami.

6 straipsnis

Gavėjo naudos apskaičiavimas

Skaičiuojant naudą gavėjui, taikomos šios taisyklės:

a) Vyriausybės įnašai į įmonės nuosavą kapitalą nėra laikomi teikiančiais naudos, nebent ši investicija galėtų būti laikoma neatitinkančia įprastos privačių investuotojų investavimo praktikos, įskaitant rizikos kapitalo suteikimą, kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės teritorijoje;

b) Vyriausybės suteikta paskola nėra laikoma teikiančia naudos, nebent suma, kurią paskolą gaunanti firma moka už Vyriausybės suteiktą paskolą, skiriasi nuo sumos, kurią ta firma mokėtų už atitinkamą komercinę paskolą, kurią ji faktiškai galėtų gauti rinkoje. Šiuo atveju nauda yra tų dviejų sumų skirtumas;

c) Vyriausybės suteikta paskolos garantija nėra laikoma suteikta nauda, nebent suma, kurią garantiją gaunančioji firma moka už Vyriausybės garantuojamą paskolą, skiriasi nuo sumos, kurią ta firma mokėtų už atitinkamą komercinę paskolą be tokios Vyriausybės garantijos. Šiuo atveju nauda yra tų dviejų sumų skirtumas, patikslintas pagal aptarnavimo rinkliavų skirtumus;

d) Vyriausybės suteiktos prekės ar paslaugos arba nupirktos prekės nėra laikomos teikiančios naudos, nebent jos būtų suteiktos už mažesnį nei pakankamą atlygį arba nupirktos už didesnį nei pakankamą atlygį. Atlygio pakankamumas nustatomas atsižvelgiant į tai, kurioje valstybėje aptariama prekė ar paslauga suteikta, nupirkta, vyraujančias rinkos sąlygas, įskaitant kainą, kokybę, galimybes gauti, paklausą, transportavimą ir kitas pirkimo ar pardavimo sąlygas.

▼B

Jei nėra tokių vyraujančių rinkos terminų ir sąlygų aptariamam produktui ar paslaugų teikimui tiekimo ar pirkimo šalyje, kuria galima remtis kaip atitinkamu modeliu, taikomos toliau nurodytos taisyklės:

i) atitinkamoje šalyje vyraujantys terminai ir sąlygos turi būti priderinti prie realių kainų, išlaidų ir kitų veiksnių, esamų šioje šalyje, prie atitinkamo masto, kuris atspindėtų normalios rinkos terminus ir sąlygas, arba

ii) atitinkamai terminai ir sąlygos, vyraujantys kitos šalies rinkoje ar pasaulinėje rinkoje, kurie gavėjui yra prieinami, turi būti panaudoti.

7 straipsnis

Bendrosios skaičiavimo nuostatos

1. Kompensuotinų subsidijų suma apskaičiuojama į Sąjungą eksportuotos subsidijuotos prekės vienetui.

Nustatant tą dydį, į bendrą subsidijos sumą gali būti neįtraukiamos šios sudedamosios dalys:

a) bet kurie prašymo mokesčiai ar kitos išlaidos, būtinai sumokėtos stengiantis patenkinti subsidijos suteikimo sąlygas arba gauti subsidiją;

b) eksporto mokesčiai, muitai bei kiti mokesčiai, sumokėti už produkto eksportą į Sąjungą, jei jie yra konkrečiai skirti kompensuoti subsidiją.

Jei suinteresuotoji šalis prašo atimti kurią nors dalį, ji turi įrodyti savo prašymo pagrįstumą.

2. Jei subsidija suteikta nesiejant jos su perdirbtų, pagamintų, eksportuotų ar transportuotų prekių kiekiais, kompensuotinos subsidijos dydis nustatomas visos subsidijos vertę atitinkamai paskirstant pagal atitinkamų prekių gamybos, pardavimo arba eksporto mastą subsidijavimo tiriamuoju laikotarpiu.

3. Jei subsidijos suteikimas gali būti susietas su įsigytu ilgalaikiu turtu arba būsimu įsigijimu, kompensuotinos subsidijos dydis apskaičiuojamas paskirstant subsidiją visam laikotarpiui, atitinkančiam įprastinį tokio turto nuvertėjimo laiką atitinkamoje pramonėje.

Taip apskaičiuotas subsidijos dydis, priskirtinas tiriamajam laikotarpiui, įskaitant laikotarpį, susijusį su ilgalaikiu turtu, įsigytu prieš tiriamąjį laikotarpį, paskirstomas pagal 2 dalį.

Jei turtas yra nenuvertėjantis, subsidija vertinama kaip paskola be palūkanų ir aiškinama pagal 6 straipsnio b punktą.

4. Jei subsidija negali būti susieta su ilgalaikio turto įsigijimu, tiriamuoju laikotarpiu gautos naudos dydis iš esmės priskiriamas tam laikotarpiui ir paskirstomas pagal 2 dalį, nebent atsirastų ypatingų aplinkybių, pateisinančių jos priskyrimą kitam laikotarpiui.

▼B

8 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Žala nustatoma remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai kartu ištyrus:

a) subsidijuoto importo kiekį ir šio subsidijuoto importo poveikį panašių produktų kainoms Sąjungos rinkoje ir

b) tokio importo poveikį Sąjungos pramonei.

2. Vertinant subsidijuoto importo kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar labai padidėjo subsidijuotas importas absoliutiniu dydžiu arba palyginti su gamyba ar suvartojimu Sąjungoje. Vertinant subsidijuoto importo poveikį kainoms, reikia atsižvelgti į tai, ar subsidijuoti importuoti produktai buvo parduodami daug mažesne kaina palyginti su Sąjungos pramonės panašaus produkto kaina, arba į tai, ar toks importas kitokiu būdu verčia gerokai mažinti Sąjungos kainas arba neleidžia kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nei vienas iš tų veiksnių nėra būtinai lemiantis.

3. Jeigu produkto importas iš daugiau nei vienos šalies vienu metu yra kompensacinio muito subjektu, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tik tuomet, jei nustatoma, kad:

a) kompensuotinų subsidijų suma, apskaičiuota importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnė nei 14 straipsnio 5 dalyje apibrėžtas *de minimis* ir importo iš kiekvienos šalies kiekis nėra nereikšmingas, ir

b) atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į konkurencijos tarp importuotų produktų ir panašaus Sąjungos produkto sąlygas, importo poveikį vertinti bendrai yra tikslinga.

4. Nagrinėjant subsidijuoto importo poveikį atitinkamai Sąjungos pramonei, reikia įvertinti visus svarbius pramonės būklę rodančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, įskaitant pramonės pastangas atsigauti po subsidijavimo ir dempingo praeityje padaryto poveikio; kompensuotinų subsidijų sumos dydį; esamą ir galimą prekybos, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos ir gamybinių pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Sąjungos kainas nulemiančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį grynųjų pinigų

▼B

srautams, atsargoms, užimtumui, uždarbiui, augimui, galimybei didinti kapitalą ar investicijas, o žemės ūkyje – ar padidėjo našta Vyriausybės paramos programoms. Šis sąrašas nėra išsamus, nei vienas iš šių veiksnių nėra būtinai lemiantis.

5. Iš pagal 1 dalį pateiktų patvirtinančių įrodymų turi būti aišku, kad subsidijuotas importas daro žalos. Ypač aiškus turi būti įrodymas, kad pagal 2 dalį nustatytas kiekis ir (arba) kainos buvo 4 dalyje nurodyto poveikio Sąjungos pramonei priežastimi ir kad to poveikio mastas yra toks, kad jį galima klasifikuoti kaip materialinę žalą.

6. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti be subsidijuoto importo žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro žalos Sąjungos pramonei, siekiant užtikrinti, kad tų kitų veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama subsidijuotam importui pagal 5 dalį. Veiksniai, kuriuos būtų galima svarstyti šiuo atžvilgiu, yra šie: nesubsidijuoto importo kiekiai ir kainos; paklausos sumažėjimas ar vartojimo būdų pokyčiai; prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios šalies ir Sąjungos gamintojų; technologijos pažanga ir eksporto vykdymas; ir Sąjungos pramonės produktyvumas.

7. Subsidijuoto importo poveikis Sąjungos pramonei turi būti įvertintas palyginti su panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys leidžia išskirti tokią gamybą remiantis tokiais kriterijais, kaip antai gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu neįmanoma išskirti tokios gamybos, subsidijuoto importo poveikis turi būti vertinamas nagrinėjant siauriausios produkto grupės ar rūšies, įskaitant panašų produktą, apie kurį galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

8. Materialinės žalos grėsmės nustatymas turi remtis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis galimybėmis. Aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio subsidijos padarytų žalos, turi būti aiškiai numatomas ir turi būti neišvengiamas.

Sprendžiant, ar yra materialinės žalos grėsmė, reikėtų atsižvelgti į tokius veiksnius kaip:

a) aptariamos subsidijos ar subsidijų pobūdis ir dėl jo tikėtinai atsirasiantis poveikis prekybai;

b) spartus subsidijuoto importo į Sąjungos rinką didėjimo tempas, rodantis gerokai padidėsiančio importo tikimybę;

c) pakankamas laisvai eksportuotojo disponuojamas pajėgumas arba neišvengiamai išaugsiantis toks pajėgumas, rodantis labai padidėsiančią subsidijuoto eksporto į Sąjungą tikimybę, atsižvelgiant į kitų eksporto rinkų, galinčių absorbuoti bet kokį papildomą eksportą, prieinamumą;

▼B

d) ar importas įvežamas kainomis, kurios gerokai priverstinai mažintų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip atsitiktų kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų tolesnio importo paklausą;

e) tiriamo produkto atsargos.

Nei vienas iš šių išvardytų veiksnių pats savaime nėra lemiamas, bet nagrinėtų veiksnių visuma yra tokia, kad lemiaišvadą, kad tolesnis subsidijuotas eksportas yra neišvengiamas ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinės žalos.

9 straipsnis

Sąjungos pramonės apibrėžtis

1. Šiame reglamente terminas „Sąjungos pramonė“ aiškinamas kaip panašius produktus gaminančių Sąjungos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendras pagamintų tokių produktų kiekis sudaro didžiąją Sąjungoje pagamintų tokių produktų dalį, kaip apibrėžta 10 straipsnio 6 dalyje, išskyrus:

a) kai gamintojai yra susiję su tariamai subsidijuoto produkto eksportuotojais arba importuotojais, arba patys yra jo importuotojai, terminas „Sąjungos pramonė“ gali būti aiškinamas kaip reiškiantis likusius gamintojus;

b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamo produkto gamybos Sąjungos teritorija gali būti padalyta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:

   i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda toje rinkoje visą ar beveik visą savo pagaminto aptariamo produkto kiekį ir

   ii) bet kur kitur Sąjungoje esantys aptariamo produkto gamintojai nepakankamai patenkina paklausą toje rinkoje.

   Tokiomis aplinkybėmis, net jei pagrindinei visos Sąjungos pramonės daliai nebuvo padaryta žalos, gali būti pripažinta, kad yra žalos, jeigu yra subsidijuoto importo koncentracija į tokią izoliuotą rinką ir daro žalos visų arba beveik visų produktų gamintojams tokioje rinkoje.

2. 1 dalies tikslais gamintojai laikomi susijusiais su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:

a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą;

b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo arba

c) jie kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, kai yra pagrindo manyti arba įtarti, jog dėl tokių santykių poveikis yra toks, kad atitinkamas gamintojas veikia kitaip nei nesusiję gamintojai.

▼B

Šios dalies tikslais laikoma, kad asmuo kontroliuoja kitą, jeigu pirmasis teisiškai ar operatyviai turi galimybių varžyti ar vadovauti antrajam.

3. Kai Sąjungos pramonė aiškinama kaip reiškianti tam tikro regiono gamintojus, eksportuotojams arba kompensuotinas subsidijas suteikusiajai Vyriausybei pagal 13 straipsnį sudaroma galimybė pasiūlyti įsipareigojimus atitinkamo regiono atžvilgiu. Tokiais atvejais vertinant Sąjungos suinteresuotumą priemonėmis, ypatingai turi būti atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitai nepasiūlomas tinkamas įsipareigojimas arba susidaro 13 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos situacijos, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis kompensacinis muitas visos Sąjungos atžvilgiu. Tokiais atvejais šie muitai, jei tai praktiška, gali būti apriboti, taikant juos tik konkretiems gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 8 straipsnio 7 dalies nuostatos.

10 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 8 dalyje nustatytus atvejus, tyrimas nustatyti tariamos subsidijos buvimą, mastą ir poveikį pradedamas gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens ar asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, Sąjungos pramonės vardu paduotą skundą.

Skundas gali būti pateiktas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Visų gautų skundų kopijas Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Tuo atveju, jei, net ir nesant skundo, valstybė narė turi pakankamai subsidijavimo arba jo padarytos žalos Sąjungos pramonei įrodymų, ji turi nedelsdama tokius įrodymus perduoti Komisijai.

2. Paduodant skundą pagal 1 dalį, būtina pateikti kompensuotinų subsidijų buvimo (jei įmanoma, taip pat ir jų dydžio), žalos ir priežastinio ryšio tarp tariamai subsidijuoto importo ir tariamos žalos įrodymus. Skunde turi būti pateikta tokia informacija, kurią skundo pateikėjai gali gauti, šiais klausimais:

a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto gamybos Sąjungoje kiekis ir vertė. Kai rašytinis skundas pateikiamas Sąjungos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, pateikiant visų žinomų panašaus produkto Sąjungos gamintojų (arba Sąjungos panašaus produkto gamintojų asociacijų) sąrašą ir kiek įmanoma išsamiau apibūdinant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto Sąjungos gamybos kiekį ir vertę;

▼B

b) išsamus tariamai subsidijuoto produkto aprašymas, aptariamo produkto kilmės ar eksportuojančios šalies (šalių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;

c) aptariamų subsidijų buvimo, dydžio, pobūdžio ir kompensuotinumo įrodymai;

d) tariamai subsidijuoto importo kiekio pokyčiai, tokio importo poveikis panašaus produkto kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio importo poveikis Sąjungos pramonei parodant atitinkamus veiksnius ir rodiklius, tokius, kaip nurodyti 8 straipsnio 2 ir 4 dalyse.

3. Komisija kruopščiai, kiek tai įmanoma, ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir atitinkamumą reikalavimams, kad nustatytų, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą.

4. Tyrimas gali būti pradėtas, kad būtų nustatyta, ar tariamos subsidijos yra „konkrečios“, pagal 4 straipsnio 2 ir 3 dalis.

5. Tyrimas taip pat gali būti pradėtas dėl IV priede išvardytų tipų priemonių, jei jose yra subsidijos sudedamoji dalis, kaip tai apibrėžta 3 straipsnyje, kad būtų nustatyta, ar aptariamos priemonės visiškai atitinka to priedo nuostatas.

6. Tyrimas pagal 1 dalį nepradedamas, nebent išnagrinėjus, kokiu mastu panašios prekės gamintojai Sąjungoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatyta, kad skundas yra paduotas Sąjungos pramonės arba jos vardu. Laikoma, kad skundas paduotas Sąjungos pramonės arba jos vardu, jei jam pritaria tie Sąjungos gamintojai, kurių bendras pagaminto produkto kiekis sudaro daugiau nei 50 % visos panašaus produkto, kurį pagamino ta skundui pritariančios arba nepritariančios Sąjungos pramonės dalis, gamybos. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių Sąjungos gamintojų pagaminto panašaus produkto kiekis sudaro mažiau nei 25 % viso Sąjungos pramonės pagaminto panašaus produkto kiekio.

7. Kol nėra nuspręsta pradėti tyrimą, valdžios institucijos vengia viešai skelbti apie skundą, kuriuo reikalaujama pradėti tyrimą. Tačiau gavusi tinkamai dokumentais paremtą skundą, ir bet kuriuo atveju prieš pradėdama tyrimą, Komisija praneša atitinkamai kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei ir pakviečia ją pasitarimams, kad būtų išsiaiškinta dėl 2 dalyje nurodytų klausimų ir surastas abipusiškai priimtinas sprendimas.

▼M1

Komisija taip pat siūlo atitinkamai kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei pasikonsultuoti dėl kitų subsidijų, nustatytų atliekant tyrimą. Tais atvejais Komisija pateikia kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei su kitomis subsidijomis susijusių pagrindinių faktų, visų pirma nurodytų 2 dalies c punkte, santrauką. Jei papildomos subsidijos nenurodytos pranešime apie tyrimo inicijavimą, šis pranešimas iš dalies pakeičiamas ir pakeista versija skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Visoms suinteresuotosioms šalims suteikiama pakankamai papildomo laiko pastaboms pateikti.

▼B

8. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą negavusi Sąjungos pramonės subjektų arba jų vardu paduoto rašytinio skundo, kuriuo reikalaujama pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis pakankamais įrodymais apie kompensuotinų subsidijų, žalos ir priežastinio ryšio buvimą, kaip nurodyta 2 dalyje, tokiam tyrimui pagrįsti. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

9. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, subsidijų ir žalos įrodymai vertinami kartu. Skundas atmetamas, jei nepakanka kompensuotinų subsidijų arba žalos įrodymų pateisinti tyrimą. Tyrimas nepradedamas tokių šalių atžvilgiu, kurių importas sudaro mažesnę nei 1 % rinkos dalį, nebent tokios šalys kartu sudarytų 3 % ar daugiau Sąjungos suvartojimo.

10. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

11. Jeigu tampa aišku, kad pakanka įrodymų tyrimo inicijavimui pagrįsti, Komisija jį pradeda per 45 dienas nuo skundo padavimo dienos ir apie tai paskelbia pranešime *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Komisija paprastai per 21 dieną nuo skundo pateikimo Komisijai dienos valstybėms narėms suteikia informaciją apie jos atliktą skundo tyrimą.

12. Pranešime apie pradedamą tyrimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir atitinkamos šalys, pateikiama gautos informacijos santrauka ir reikalaujama, kad visa susijusi informacija būtų perduodama Komisijai.

Jame nurodoma, per kokį laiką suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo požiūrį ir pateikti informaciją, kad į tokį požiūrį bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu. Be to, nurodoma, per kokį laiką suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklausytos pagal 11 straipsnio 5 dalį.

▼B

13. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai ir skundo pateikėjams apie tyrimo pradžią ir deramai saugodama konfidencialią informaciją pateikia visą pagal 1 dalį gauto raštiško skundo tekstą žinomiems eksportuotojams bei kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms, taip pat kitoms suinteresuotosioms susijusioms šalims, jei jos to prašo. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypač daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tik kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms arba tik atitinkamai prekybos asociacijai.

14. Kompensacinio muito tyrimas netrukdo atlikti muitinės procedūrų.

11 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavusi tyrimą Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Sąjungos lygiu. Toks tyrimas turi apimti ir subsidijavimą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu.

Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tyrimo laikotarpis, kuris tiriant subsidijavimą paprastai apima 5 straipsnyje nustatytą tiriamąjį laikotarpį.

Taip pat dažniausiai neatsižvelgiama į informaciją, susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio.

2. Šalims, gaunančioms klausimynus, naudojamus kompensacinio muito tyrime, duodama bent 30 dienų atsakyti. Eksportuotojams atsakyti skirtas terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos, kuris šiuo tikslu laikomas gautas per savaitę nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas eksportuotojui arba perduotas kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės diplomatiniam atstovui. Šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, paisant tyrimo trukmės apribojimų, jeigu šalis nurodo ypatingas tokį pratęsimą pateisinančias aplinkybes.

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai išsiunčia prašomą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrų ar tyrimų rezultatais.

Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprašė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ta informacija yra konfidenciali – perduodama tik nekonfidenciali jos santrauka.

▼B

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas patikras ir apžiūras, ypač importuotojų, prekybininkų ir Sąjungos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu atitinkamos firmos duoda sutikimą ir jeigu aptariamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuotosios šalys, pranešusios apie save pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, išklausomos, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laikotarpį pateikia rašytinį prašymą būti išklausytomis įrodydamos, kad jos yra suinteresuotos, nes tyrimo rezultatai gali turėti įtakos joms, ir kad yra ypatingų priežasčių jas išklausyti.

6. Importuotojams, eksportuotojams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijoms paprašius, sudaromos galimybės susitikti su priešingų interesų turinčiomis šalimis, kad būtų galima pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus.

Sudarant tokias galimybes paisoma konfidencialumo ir patogumo šalims.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai.

Komisija atsižvelgia į pagal šią dalį suteiktą žodinę informaciją, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės institucijos, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, naudotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą, raštu paprašę gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies Komisijai pateiktą informaciją, išskyrus Sąjungos ar jos valstybių narių valstybės institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus, kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 29 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tokios šalys, gavę informaciją, gali pareikšti pastabas dėl jos, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos.

8. Išskyrus 28 straipsnyje numatytus atvejus, suinteresuotųjų šalių pateikta ir tyrimo išvadas grindžianti informacija yra kaip galima kruopščiau patikrinama.

▼B

9. Pradėjus tyrimą pagal 10 straipsnio 11 dalį, jis, jei tai įmanoma, turi būti baigtas per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju toks tyrimas turi būti baigtas per 13 mėnesių nuo jo inicijavimo, remiantis išvadomis pagal 13 straipsnį įsipareigojimų atžvilgiu arba remiantis išvadomis pagal 15 straipsnį galutinių veiksmų atžvilgiu.

10. Tyrimo metu Komisija kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei sudaro galimybes tęsti konsultacijas, kad būtų išsiaiškinta tikroji padėtis ir pasiektas abipusiškai priimtinas sprendimas.

12 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti, jeigu:

a) tyrimas pradėtas pagal 10 straipsnį;

b) suinteresuotosioms šalims apie tai pranešta ir sudaryta tinkama galimybė pateikti informaciją ir pareikšti pastabas pagal 10 straipsnio 12 dalies antrą pastraipą;

c) preliminariai nustatyta, kad importuotas produktas gauna naudos iš kompensuotinų subsidijų ir dėl to yra žalos Sąjungos pramonei, ir

d) dėl Sąjungos interesų būtina įsikišti siekiant užkirsti kelią tokiai žalai.

Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų nuo tyrimo pradžios, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo pradžios.

Laikinojo kompensacinio muito dydis negali viršyti preliminariai apskaičiuotos kompensuotinų subsidijų sumos ir turi būti mažesnis už tokią sumą, jei tokio mažesnio muito pakaks atitaisyti žalą Sąjungos pramonei.

2. Laikinųjų muitų sumokėjimas užtikrinamas garantija ir atitinkami produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Sąjungoje tik pateikus tokią garantiją.

3. Komisija 25 straipsnio 4 dalyje nurodyta tvarka patvirtina laikinąsias priemones.

4. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsdama įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies pirmos ir antros pastraipų sąlygos, Komisija ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatytas laikinasis kompensacinis muitas.

5. Laikinieji kompensaciniai muitai gali būti nustatyti ne ilgesniam kaip keturių mėnesių laikotarpiui.

▼B

13 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas subsidijavimas ir žala, Komisija, laikydamasi 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, gali priimti tenkinančius pasiūlymus dėl savanoriškų įsipareigojimų, kuriais remiantis:

a) kilmės ir (arba) eksportuojanti valstybė sutinka panaikinti ar apriboti subsidiją arba imtis kitų priemonių šių subsidijų poveikiui kompensuoti, arba

b) bet kuris eksportuotojas įsipareigoja peržiūrėti savo kainas arba nutraukti eksportą į aptariamą vietovę, kol kompensuotinos subsidijos teikia naudą, tokiu būdu, kad Komisija įsitikina, jog žalingas subsidijų poveikis bus pašalintas.

Tokiu atveju tol, kol galioja šie įsipareigojimai, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 12 straipsnio 3 dalį, ir galutiniai muitai, nustatyti pagal 15 straipsnio 1 dalį, netaikomi susijusiam atitinkamo produkto, pagaminto bendrovėse, nurodytose Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo ir jo vėlesniuose pakeitimuose, importui.

Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina kompensuotinoms subsidijoms atlyginti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei kompensuotinos subsidijos suma, jei tokio padidinimo užtektų Sąjungos pramonės subjektų patirtai žalai pašalinti.

2. Komisija gali siūlyti prisiimti įsipareigojimus, bet jokia valstybė ar eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tas faktas, jog valstybės ar eksportuotojai nesisiūlo ar nesutinka įsipareigoti, jokiu būdu negali turėti neigiamos įtakos bylos išvadoms.

Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu subsidijuotas importas tęsis. Valstybių ar eksportuotojų įsipareigojimų nereikalaujama arba jie nepriimami tol, kol subsidijavimas ir jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti.

Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai negali būti siūlomi pasibaigus 30 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų pateikimo laikotarpiui.

3. Nebūtina priimti pasiūlytų įsipareigojimų, jeigu jų priėmimas laikomas nepraktišku, kaip antai kai esamų ar galimų eksportuotojų yra pernelyg daug, arba dėl kitų priežasčių, įskaitant bendrąją politiką. Atitinkamam eksportuotojui ir (arba) kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių siūloma atmesti pasiūlytą įsipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti pastabas dėl to. Įsipareigojimo atmetimo priežastys turi būti išdėstytos galutiniame sprendime.

▼B

4. Iš šalių, kurios siūlo savo įsipareigojimus, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialią tų įsipareigojimų versiją, kad ji būtų prieinama kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Tais atvejais, kai priimami įsipareigojimai, tyrimas baigiamas. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

6. Jeigu įsipareigojimai priimami, subsidijavimo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nenustačius subsidijavimo ar žalos, įsipareigojimas automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai toks subsidijavimas ar žala nenustatyta daugiausia dėl duoto įsipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad įsipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laikotarpį.

Nustačius subsidijavimą ar žalą, įsipareigojimo laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekviena valstybė ar eksportuotojas, kurio įsipareigojimas buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie tai, kaip laikomasi to įsipareigojimo, ir leistų patikrinti su tuo susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas įsipareigojimo pažeidimu.

8. Kai atliekant tyrimą priimami kai kurių eksportuotojų įsipareigojimai, laikoma, kad taikant 18, 19, 20 ir 22 straipsnius tokie įsipareigojimai įsigalioja tą dieną, kai baigtas tyrimas kilmės ir (arba) eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai įsipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus įsipareigojimą arba Komisijai atšaukus įsipareigojimo priėmimą, atitinkamais atvejais Komisija atšaukia įsipareigojimo priėmimą, o pagal 12 straipsnį Komisijos nustatytas laikinasis muitas arba pagal 15 straipsnio 1 dalį nustatytas galutinis muitas taikomi su sąlyga, kad atitinkamam eksportuotojui ar kilmės ir (arba) eksportuojančiai valstybei buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus tuos atvejus, kai tas eksportuotojas ar valstybė patys atsiėmė įsipareigojimus. Nusprendusi atšaukti įsipareigojimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Kiekviena suinteresuotoji šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, kad įsipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar įsipareigojimas buvo pažeistas, ar ne, paprastai turi būti baigtas per šešis mėnesius, bet jokiu būdu ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tinkamai pagrįsto prašymo pateikimo.

Komisija gali prašyti valstybių narių kompetentingų institucijų padėti vykdyti įsipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo manyti, kad įsipareigojimas yra pažeidžiamas, arba įsipareigojimas pažeistas ar atsiimtas, kai nebuvo baigtas tokį įsipareigojimą paskatinęs tyrimas, vadovaujantis 12 straipsniu ir remiantis geriausia turima informacija gali būti nustatytas laikinasis muitas.

▼B

14 straipsnis

Tyrimo baigimas nenustatant priemonių

1. Atsiėmus skundą, tyrimas gali būti baigtas, jei toks baigimas neprieštarauja Sąjungos interesams.

2. Jeigu apsaugos priemonės nebūtinos, tyrimas arba nagrinėjimas baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Tyrimas nedelsiant baigiamas, jei nustatoma, kad kompensuotinų subsidijų suma pagal 5 dalį yra *de minimis* arba kad faktinio ar potencialaus subsidijuoto importo kiekis arba žala yra nereikšminga.

4. Pagal 10 straipsnio 11 dalį pradėjus tyrimą, žala paprastai laikoma nereikšminga, jei importo rinkos dalis nesiekia 10 straipsnio 9 dalyje nurodytų apimčių. Atliekant besivystančių valstybių importo tyrimus, subsidijuoto importo kiekis laikomas nereikšmingu, jei jis sudaro mažiau nei 4 % viso panašaus produkto importo į Sąjungą, nebent importas iš besivystančių šalių, kurių kiekvienos dalis sudaro mažiau nei 4 % bendro importo, kartu sudaro daugiau nei 9 % bendro panašaus produkto importo į Sąjungą.

5. Kompensuotinų subsidijų suma laikoma *de minimis*, jei tokia suma sudaro mažiau nei 1 % *ad valorem*, išskyrus, kad atliekant tyrimus dėl importo iš besivystančių valstybių, *de minimis* suma yra 2 % *ad valorem*, su sąlyga, kad tyrimas baigiamas tik kai kompensuotinų subsidijų suma yra mažesnė už *de minimis* lygį pavieniams eksportuotojams, kurie ir toliau lieka tyrimo subjektu, ir gali būti tiriami iš naujo, kai atitinkamos valstybės atžvilgiu atliekama vėlesnė peržiūra pagal 18 ir 19 straipsnius.

15 straipsnis

Galutinių muitų nustatymas

1. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra kompensuotinos subsidijos ir jų padaryta žala bei pagal 31 straipsnį reikia imtis priemonių, kad būtų apsaugoti Sąjungos interesai, Komisija, laikydamasi 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, nustato galutinį kompensacinį muitą. Kai galioja laikinieji muitai, Komisija šią procedūrą inicijuoja ne vėliau kaip likus vienam mėnesiui iki tokių muitų taikymo pabaigos.

Priemonės nenustatomos, jei subsidija arba subsidijos yra nutrauktos arba buvo įrodyta, kad subsidijos nebeteikia jokios naudos tiriamiems eksportuotojams.

Kompensacinio muito dydis neturi viršyti apskaičiuotos kompensuotinų subsidijų sumos, bet turėtų būti mažesnis nei bendra kompensuotinų subsidijų suma, jei tokio mažesnio muito pakaktų pašalinti žalą Sąjungos pramonei.

▼B

2. Kiekvienu atveju tinkamo dydžio kompensacinis muitas nustatomas nediskriminaciniu būdu produkto importui iš visų šaltinių, kurie gauna naudos iš kompensuotinų subsidijų ir daro žalos, išskyrus importą iš tokių šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio reglamento nuostatas.

Muitą nustatančiame reglamente kiekvienam tiekėjui turi būti nustatytas individualus muito dydis, arba, jei tai nepraktiška – atitinkamai tiekiančiai šaliai.

3. Jeigu pagal 27 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris kompensacinis muitas, taikomas importui iš eksportuotojų ir gamintojų, pranešusių apie save pagal 27 straipsnį, bet netirtų, neturi viršyti aritmetinio svertinio kompensuotinų subsidijų, apskaičiuotų pagal tyrimui atrinktas valstybes, vidurkio.

Taikydama šią dalį, Komisija nepaiso jokių nulinių ar *de minimis* kompensuotinų subsidijų sumų, ir kompensuotinų subsidijų, apskaičiuotų 28 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis, sumų.

Individualūs muitai taikomi bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 27 straipsnio nuostatas apskaičiuota individuali subsidijavimo suma, importui.

16 straipsnis

Taikymas atgaline data

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai kompensaciniai muitai taikomi tik toms prekėms, kurios išleidžiamos į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 12 straipsnio 1 dalį arba 15 straipsnio 1 dalį, priklausomai nuo aplinkybių, patvirtintos priemonės, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muitas, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra kompensuotinos subsidijos ir žala, nepriklausomai nuo to, ar bus nustatytas galutinis kompensacinis muitas, Komisija nusprendžia, kokia laikinojo muito dalis turi būti galutinai surinkta.

Taikant tą nuostatą „žala“ neapima nei materialinių kliūčių Sąjungos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik dėl laikinųjų priemonių taikymo buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai sumokėtos sumos turi būti grąžintos, o galutiniai muitai gali būti nustatyti tik nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta materialinės žalos grėsmė ar kliūtys.

3. Jeigu galutinis kompensacinis muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, laikinasis kompensacinis muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinai nenustatomas subsidijavimas ar žala, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

▼B

4. Galutinis kompensacinis muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti ne anksčiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios su sąlyga, kad:

a) importas buvo užregistruotas pagal 24 straipsnio 5 dalį;

b) Komisija sudarė atitinkamiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas;

c) susiklostė kritinės aplinkybės, kai dėl aptariamo subsidijuoto produkto, kuriam pagal šio reglamento nuostatas naudą teikia kompensuotinos subsidijos, didelio importo per palyginti trumpą laiką buvo padaryta sunkiai atitaisomos žalos, ir

d) yra manoma, kad norint užkirsti kelią tokiai žalai pasikartoti, būtina nustatyti kompensacinius muitus tokiam importui atgaline data.

5. Pažeidus įsipareigojimus arba juos atsiėmus, galutiniai muitai gali būti taikomi prekėms, išleistoms į laisvą apyvartą ne anksčiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 24 straipsnio 5 dalį, tačiau muitas negali būti taikomas atgaline data importui, įvykusiam prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

17 straipsnis

Trukmė

Kompensacinė priemonė galioja tik tokį laiką ir tik tokiu mastu, kiek tai būtina žalos darančioms kompensuotinoms subsidijoms neutralizuoti.

18 straipsnis

Priemonių galiojimo termino peržiūra

1. Galutinė kompensacinė priemonė baigia galioti praėjus penkeriems metams nuo jos nustatymo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės peržiūros, kurią atliekant buvo tiriamas subsidijavimas ir jo žala, užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti labai tikėtina, kad subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonės galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos iniciatyva arba Sąjungos gamintojų (arba jų vardu pateiktu) prašymu, ir, kol bus baigta ta peržiūra, tokia priemonė galioja toliau.

2. Priemonės galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad priemonei nustojus galioti labai tikėtina, kad subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi subsidijavimas ir žala, arba įrodymai, kad tik taikomos priemonės iš dalies ar visiškai pašalino žalą, arba įrodymai, kad eksportuotojų aplinkybės arba rinkos sąlygos rodo tolesnio žalos darančio subsidijavimo tikimybę.

▼B

3. Atliekant tyrimus pagal šį straipsnį, eksportuotojams, importuotojams, kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai ir Sąjungos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstytus faktus plačiau išaiškinti, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos deramai atsižvelgus į visus susijusius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus, pateiktus atsakant į klausimą, ar priemonėms baigus galioti bus ar nebus tikėtina, jog subsidijavimas ir žala tęsis arba pasikartos.

4. Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo termino pabaigą skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* tinkamu metu paskutiniais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip nurodyta šiame straipsnyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Sąjungos gamintojai turi teisę pateikti peržiūros prašymą pagal 2 dalies nuostatas. Taip pat skelbiamas ir pranešimas apie tikrąją priemonių galiojimo pagal šį straipsnį pabaigą.

19 straipsnis

Tarpinės peržiūros

1. Būtinumas toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrėtas Komisijos iniciatyva arba valstybės narės prašymu, arba praėjus pagrįstam mažiausiai vienų metų laikotarpiui nuo galutinės priemonės taikymo pradžios, bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Sąjungos gamintojų arba kilmės ir (arba) eksportuojančios šalies prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, kad tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

2. Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad kompensuotinai subsidijai kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę ir (arba) kad panaikinus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka arba jau nebepakanka žalos darančiai kompensuotinai subsidijai neutralizuoti.

3. Kai nustatyti kompensaciniai muitai yra mažesni už nustatytą kompensuotinų subsidijų sumą, gali būti pradėta tarpinė peržiūra, jei Sąjungos gamintojai ar bet kuri kita suinteresuotoji šalis pateikia, paprastai per dvejus metus nuo priemonių įsigaliojimo pradžios, pakankamai įrodymų, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto produkto perpardavimo kainos Sąjungoje nepakito ar pakito nepakankamai. Jei tyrimas patvirtina, jog įtarimai teisingi, kompensaciniai muitai gali būti padidinti, siekiant padidinti kainą taip, kad būtų pašalinta žala. Tačiau padidintas muitas neturi viršyti kompensuotinų subsidijų sumos.

Pagal pirmiau nustatytas sąlygas tarpinė peržiūra taip pat gali būti pradėta Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

▼B

4. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį Komisija gali, *inter alia*, nuspręsti, ar subsidijavimo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito arba ar taikomomis priemonėmis pasiekiama norimų rezultatų pašalinant anksčiau pagal 8 straipsnį nustatytą žalą. Tais atžvilgiais galutinai nustatant faktus atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus.

20 straipsnis

Greitesnės peržiūros

Bet kuris eksportuotojas, kurio eksportui taikomas galutinis kompensacinis muitas, bet kuris nebuvo individualiai tirtas pradinio tyrimo metu dėl kitų priežasčių, o ne dėl atsisakymo bendradarbiauti su Komisija, turi teisę prašyti greitesnės peržiūros, kad Komisija galėtų skubiai nustatyti individualų kompensacinio muito tarifą tam eksportuotojui.

Tokia peržiūra pradedama po to, kai Sąjungos gamintojams buvo suteikta galimybė pareikšti pastabas.

21 straipsnis

Grąžinimas

1. Neatsižvelgiant į 18 straipsnio nuostatas, importuotojas gali prašyti grąžinti jo sumokėtus muitus, jeigu įrodo, kad kompensuotinos subsidijos, kurių pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo panaikintos arba sumažintos taip, jog jų suma yra mažesnė už galiojantį muitą.

2. Prašymą grąžinti sumokėtus kompensacinius muitus importuotojas pateikia Komisijai. Prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą, per šešis mėnesius nuo tos datos, kai kompetentingos institucijos apskaičiavo privalomų mokėti galutinių muitų sumą arba nuo datos kai buvo priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muito sumas. Valstybės narės nedelsdamos perduoda tokį prašymą Komisijai.

3. Prašymas grąžinti sumokėtą muitą laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie grąžinti prašomą sumokėtų kompensacinių muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos apskaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti nustatyto tipiško laikotarpio įrodymai apie kompensuotinas subsidijas, suteiktas eksportuotojui ar gamintojui, kuriam taikomas tas muitas. Jeigu importuotojas nėra susijęs su atitinkamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad kompensuotinos subsidijos buvo panaikintos arba sumažintos, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami tai patvirtinantys dokumentai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laikotarpį, prašymas atmetamas.

▼B

4. Komisija nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kokią muito dalį grąžinti, arba gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą, o tokios peržiūros, kuri atlikta pagal tokioms peržiūroms taikytinas nuostatas, metu gauta informacija ir nustatytais faktais remiamasi nustatant, ar reikia grąžinti muitą ir kokią jo dalį reikia grąžinti.

Paprastai muitai grąžinami per 12 mėnesių, bet jokiomis aplinkybėmis ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kai produkto, kuriam taikomas kompensacinis muitas, importuotojas pateikė reikiamais įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą.

Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo pirmoje pastraipoje nurodyto sprendimo priėmimo.

22 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl peržiūrų ir muitų grąžinimų

1. Atitinkamos šio reglamento nuostatos, susijusios su tyrimo eiga ir atlikimu, išskyrus nuostatas dėl terminų, taikomos visoms peržiūroms, atliekamoms pagal 18, 19 ir 20 straipsnius.

Pagal 18 ir 19 straipsnius peržiūros atliekamos nedelsiant ir paprastai užbaigiamos per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 18 ir 19 straipsnius visada turi būti užbaigtos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios.

Peržiūros pagal 20 straipsnį visais atvejais turi būti užbaigtos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios.

Jei pagal 18 straipsnį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 19 straipsnį, tai pagal 19 straipsnį atliekama peržiūra baigiama tuo pat metu, kaip numatyta peržiūrai pagal 18 straipsnį.

Jei tyrimai nebaigiami per antroje, trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodytus terminus, priemonės:

a) nustoja galioti atliekant tyrimus pagal 18 straipsnį;

b) nustoja galioti vienu metu atliekant tyrimus pagal 18 ir 19 straipsnius, kai tyrimas pagal 18 straipsnį buvo pradėtas toje pačioje procedūroje jau vykstant tyrimui pagal 19 straipsnį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba

c) lieka nepakeistos atliekant tyrimus pagal 19 ir 20 straipsnius.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galioti ar išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

▼B

2. Peržiūras pagal 18, 19 ir 20 straipsnius inicijuoja Komisija. Komisija, laikydamasi 25 straipsnio 2 dalyje nustatytos patariamosios procedūros, nusprendžia, ar inicijuoti peržiūrą pagal 18 straipsnį. Kai tik veiklos vykdytojas arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo grindžiamas peržiūros inicijavimas pagal 19 ir 20 straipsnius, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia peržiūrėti tolesnį priemonių nustatymą, Komisija taip pat suteikia informaciją valstybėms narėms.

3. Atsižvelgiant į peržiūros rezultatus ir laikantis 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, priemonės panaikinamos arba paliekamos galioti pagal 18 straipsnį, arba panaikinamos, paliekamos galioti arba iš dalies keičiamos pagal 19 ir 20 straipsnius.

4. Jeigu priemonės panaikinamos individualiems eksportuotojams, bet ne visai šaliai apskritai, tokie eksportuotojai toliau lieka tyrimo subjektu ir gali būti pakartotinai ištirti pagal šį straipsnį atliekant bet kokią tolesnę peržiūrą tos šalies atžvilgiu.

5. Jeigu priemonių peržiūra pagal 19 straipsnį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 18 straipsnyje, šios priemonės taip pat tiriamos pagal 18 straipsnio nuostatas.

6. Jeigu aplinkybės nepasikeitė, Komisija, atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar muito grąžinimo tyrimus pagal 18–21 straipsnius, taiko tą pačią metodiką kaip ir atliekant tyrimą, kurio pagrindu nustatytas muitas, deramai atsižvelgdama į 5, 6, 7 ir 27 straipsnius.

23 straipsnis

Vengimas

1. Pagal šį reglamentą nustatyti kompensaciniai muitai gali būti išplėstai taikomi panašių produktų, kurie gali būti ir nežymiai pakeisti ir nepakeisti, importui iš trečiųjų šalių arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš šalies, kuriai taikoma priemonė, arba šių prekių sudėtinėms dalims, kai galiojančių priemonių vengiama.

2. Kai galiojančių priemonių vengiama, šaliai kompensaciniai muitai, neviršijantys pagal 15 straipsnio 2 dalį nustatyto kompensacinio muito, gali būti taikomi importui iš kompanijų, gaunančių naudos dėl individualių muitų šalyse, kurioms nustatytos priemonės.

3. Priemonių vengimas apibrėžiamas kaip prekybos pobūdžio pasikeitimas tarp trečiųjų šalių ir Sąjungos arba šalies, kuriai taikomos priemonės, individualių kompanijų ir Sąjungos, atsiradęs dėl praktikos, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindimu, kaip tik muito nustatymu, ir kai yra žalos įrodymų, arba kai ištaisantysis žalą muito poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir, kad importuotas panašus produktas ir (arba) jo dalys dėl subsidijos vis dar gauna naudos.

Pirmoje pastraipoje minima praktika, procesas ar veikla, *inter alia*, apima:

▼B

a) nežymius atitinkamo produkto pakeitimus, siekiant jį priskirti muitinės kodams, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių;

b) produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias šalis;

c) eksportuotojo ar gamintojo pardavimų pobūdžio ar kanalų pertvarkymą šalyje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Sąjungą per gamintojus, turinčius naudos dėl individualių muitų tarifų, žemesnių už tuos, kurie taikomi produktų gamintojams.

4. Tyrimai pagal šį straipsnį pradedami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotosios šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1, 2 ir 3 dalyse nurodytų veiksnių. Tyrimas pradedamas Komisijai priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodyta muitinės institucijoms registruoti importą pagal 24 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Kai tik suinteresuotoji šalis arba valstybė narė pateikia prašymą, kuriuo grindžiamas tyrimo inicijavimas, ir Komisija baigia jo tyrimą arba kai tik Komisija pati nustato, kad reikia inicijuoti tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

Tyrimus atlieka Komisija. Komisijai gali padėti muitinės institucijos; tyrimai baigiami per devynis mėnesius.

Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių taikymo išplėtimą, Komisija tai atlieka laikydamasi 25 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Priemonių taikymo išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo pradėtas registruoti importas pagal 24 straipsnio 5 dalį arba kurią buvo pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

5. Importas neregistruojamas pagal 24 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima kompanijos, kurioms suteiktos išimtys.

6. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per terminus, nurodytus Komisijos reglamente dėl tyrimo inicijavimo.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta už Sąjungos ribų, išimtys gali būti suteiktos atitinkamo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nustatyta, jog jie neužsiima vengimo praktika, kaip tai apibrėžta 3 dalyje.

Kai vengimo praktika, procesas ar veikla vyksta Sąjungoje, išimtys gali būti suteiktos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Tos išimtys suteikiamos Komisijos sprendimu ir galioja tame sprendime nurodytą laikotarpį bei jame nurodytomis sąlygomis. Baigusi tyrimą, Komisija suteikia informaciją valstybėms narėms.

▼B

Jei laikomasi 20 straipsnyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteiktos padarius tyrimo, nulėmusio priemonių taikymo išplėtimą, išvadas.

7. Jeigu nuo priemonės pratęsimo praėjo mažiausiai vieni metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti peržiūrėti priemonių taikymo išplėtimą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 22 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 19 straipsnį.

8. Jokia šio straipsnio nuostata negali trukdyti taikyti galiojančių nuostatų dėl muitų.

24 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai kompensaciniai muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami nustatyta forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kriterijus, kurie yra išdėstyti reglamente, nustatančiame šiuos muitus. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų.

Jokiam produktui vienu metu nėra taikomi ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti ištaisyti tą pačią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo susidariusią padėtį.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai kompensaciniai muitai, taip pat reglamentai ar sprendimai, kuriais priimami įsipareigojimai arba baigiami tyrimai, skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tokiuose reglamentuose ar sprendimuose, ypač laikantis konfidencialios informacijos apsaugos, jei įmanoma, pateikiami eksportuotojų pavadinimai arba nagrinėjamų valstybių pavadinimai, produkto aprašas ir svarbių su subsidijos ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju suinteresuotosioms šalims išsiunčiamas tokio reglamento arba sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos peržiūroms.

3. Specialiosios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, kaip yra pateikta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 952/2013 ([1]), gali būti priimtos vadovaujantis šiuo reglamentu.

4. Atsižvelgiant į Sąjungos interesus, pagal šį reglamentą nustatytos priemonės Komisijos sprendimu, priimtu laikantis 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, gali būti laikinai sustabdytos devyniems mėnesiams. Komisija, laikydamasi 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, gali pratęsti laikiną sustabdymą papildomam ne ilgesniam kaip vienų metų laikotarpiui.

([1]) 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1).

▼B

Priemonės gali būti laikinai sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio laikinojo sustabdymo, ir jeigu Sąjungos pramonės subjektams buvo sudaryta galimybė pareikšti pastabas ir į tas pastabas buvo atsižvelgta. Priemonių taikymas gali būti bet kada atnaujintas laikantis 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamosios procedūros, jeigu laikino sustabdymo priežastis išnyko.

5. Komisija, per tinkamą laiką informavusi valstybes nares, gali nurodyti muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemones nuo registracijos datos.

Importas gali būti pradėtas registruoti, kai Sąjungos pramonė pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti.

Registracija įvedama reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir prireikus galimo įsiskolinimo dydis. Importas registruojamas ne ilgiau kaip devynis mėnesius.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės praneša Komisijai apie tiriamo produkto ir produkto, kuriam taikomos priemonės, importą, taip pat apie muitų, surinktų vadovaujantis šiuo reglamentu, sumą.

7. Nedarydama poveikio 6 daliai, Komisija gali paprašyti valstybių narių kiekvienu konkrečiu atveju teikti informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 11 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems valstybių narių pagal šį straipsnį pateikiamiems duomenims taikomos 29 straipsnio 6 dalies nuostatos.

25 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 ([1]). Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 4 straipsniu.

([1]) 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 21).

▼B

5. Remiantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 5 dalimi, tais atvejais, kai siekiant patvirtinti galutines priemones pagal šio straipsnio 3 dalį arba nuspręsti dėl galiojimo pabaigos peržiūros inicijavimo arba neinicijavimo pagal šio reglamento 18 straipsnį taikoma rašytinė procedūra, ta procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą terminą taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo dauguma komiteto narių, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 1 dalyje. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete buvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą terminą taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo paprastoji komiteto narių dauguma. Kai rašytinė procedūra taikoma kitais atvejais, kai komitete nebuvo diskutuojama dėl priemonės projekto, tokia procedūra baigiama nepasiekus rezultatų tais atvejais, kai per pirmininko nurodytą terminą taip nusprendžia pirmininkas arba to prašo bent vienas ketvirtadalis komiteto narių.

6. Komitetas gali svarstyti bet kokius su šio reglamento taikymu susijusius klausimus, iškeltus Komisijos arba valstybės narės prašymu. Valstybės narės gali prašyti informacijos ir keistis nuomonėmis komitete arba tiesiogiai su Komisija.

26 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija lankosi įmonių buveinėse, jei mano esant reikalinga, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų apie subsidijavimą ir žalą pateiktą informaciją. Komisija gali pasirinkti nevykdyti tikrinamojo vizito, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.

2. Komisija prireikus gali atlikti tyrimus trečiosiose šalyse, prieš tai gavusi atitinkamų firmų sutikimą, pranešusi aptariamai šaliai, ir tuo atveju, jei pastaroji neprieštarauja dėl tyrimo. Kai atitinkamos firmos duoda susitikimą, Komisija nedelsdama praneša kilmės ir (arba) eksportuojančiai šaliai firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.

3. Atitinkamoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama patikrinimo apsilankymų metu, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo jau vykstant patikrinimui prašyti pateikti išsamius duomenis gautai informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalis, Komisijai padeda tų valstybių narių, kurios to prašo, pareigūnai.

▼B

27 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundų pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto rūšių ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas:

a) tyrimui atrenkant tik pagrįstą skaičių šalių, produktų ar sandorių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba

b) tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Šalių, produktų rūšių ar sandorių galutinę atranką pagal šį straipsnį vykdo Komisija, nors pirmenybė dėl atrankos teikiama tariantis su atitinkamomis šalimis ir gavus jų susitikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamai informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipišką atranką.

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra apribojamas pagal šį straipsnį, individuali kompensuotinų subsidijų suma skaičiuojama kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar gamintojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytus terminus, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar gamintojų yra tiek daug, kad individualūs tyrimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Kai apsispręsta dėl atrankos ir kelios ar visos atrinktos šalys nebendradarbiauja bei tikėtina, kad tai iš esmės labai paveiktų tyrimo išvadas, gali būti vykdoma nauja atranka.

Tačiau jeigu ir toliau rimtai vengiama bendradarbiauti arba jeigu nepakanka laiko naujai atrankai, taikomos atitinkamos 28 straipsnio nuostatos.

28 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai bet kuri suinteresuotoji šalis atsisako sudaryti galimybių gauti informaciją, kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytus terminus arba žymiai trukdo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos pagal turimus faktus.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, tos informacijos nepaisoma ir gali būti pasiremta turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo padarinius.

▼B

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterine forma nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujamu būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Suinteresuotosios šalies pateiktos informacijos paisoma netgi tada, kai ji nėra visais atžvilgiais ideali, jeigu tokie trūkumai nesukelia pernelyg didelių sunkumų padaryti pagrįstai tikslią išvadą, ir jeigu tokia informacija yra pateikta tinkamu laiku ir gali būti patikrinta, taip pat, jeigu šalis kiek galėdama stengėsi.

4. Jeigu įrodymai ar informacija yra nepriimtina, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaroma galimybė per nurodytą terminą pateikti tolesnius paaiškinimus. Nusprendus, kad paaiškinimai yra nepatenkinami, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys atskleidžiamos ir paskelbiamos išvadose.

5. Jeigu sprendimai, įskaitant kompensuotinų subsidijų sumą, remiasi 1 dalies nuostatomis, įskaitant skunde pateiktą informaciją, tokia informacija, jei tai yra praktiška ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, tikrinama lyginant ją su kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.

Tokia informacija turi apimti svarbius duomenis, susijusius su pasauline rinka ar tam tikrais atvejais su kitomis tipiškomis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja iš dalies ir dėl to nepateikiama svarbi informacija, tyrimo rezultatai tai šaliai gali būti ne tokie palankūs, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi.

29 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pvz., kurios atskleidimas suteiktų didelį konkurencinį pranašumą konkurentui arba turėtų itin neigiamo poveikio informaciją suteikusiam asmeniui ar asmeniui, iš kurio infomaciją suteikęs asmuo gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, jei tai pagrįsta, tyrimą vykdančios institucijos turi būti laikoma konfidencialia.

2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma parengti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas, kuriame išdėstomos priežastys, kodėl neįmanoma padaryti santraukos.

▼B

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori padaryti šią informaciją prieinamą arba atskleista apibendrinta arba santraukos forma, tokios informacijos galima nepaisyti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami savavališkai.

4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, ir ypač argumentų arba įrodymų, kuriais pagal šį reglamentą rėmėsi Sąjungos institucijos priimdamos sprendimus, jeigu tuos argumentus reikia paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus atitinkamų šalių interesus, kad jų verslo arba valstybinės paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Komisija ir valstybės narės, įskaitant jų pareigūnus, privalo neatskleisti jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė laikyti konfidencialia, be specialaus jos pateikėjo leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba jos valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tik tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta.

Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti norint pradėti kitus tyrimus šioje byloje dėl to paties panašaus produkto.

30 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, taip pat kilmės ir (arba) eksportuojanti šalis gali reikalauti atskleisti išsamią informaciją, nulėmusią esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu pradėtos taikyti laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto nustačius laikinąsias priemones, o reikalaujama informacija atskleidžiama raštu iškart po to kaip galima skubiau.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinio esminių faktų ir motyvų, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti taikyti galutines priemones arba rekomenduoti baigti tyrimą netaikant priemonių, atskleidimo, ypatingą dėmesį teikiant reikalavimui atskleisti bet kokius faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai atskleisti galutinę informaciją turi būti raštu adresuojami Komisijai ir gauti, laikinojo muito taikymo atveju, ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muito nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo nustatytas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytus terminus reikalauti atskleisti galutinę informaciją.

▼B

4. Galutinė informacija atskleidžiama raštu. Tai atliekama deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos, kuo greičiau ir paprastai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki 14 arba 15 straipsnyje nurodytų procedūrų inicijavimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimu nedaromas poveikis jokiam paskesniam sprendimui, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinės informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie gauti per kiekvienu konkrečiu atveju Komisijos nustatytą laikotarpį, kuris yra bent 10 dienų, deramai atsižvelgiant į klausimo skubumą. Jei turi būti atliktas papildomas galutinis faktų atskleidimas, gali būti nustatytas trumpesnis laikotarpis.

31 straipsnis

Sąjungos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Sąjungos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas visų įvairiausių interesų visumos, įskaitant vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesus, įvertinimu. Prieš priimant sprendimą pagal šį straipsnį, visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo požiūrius pagal 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti žalos darančio subsidijavimo iškraipantįjį poveikį prekybai ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurias nuspręsta taikyti remiantis nustatytu subsidijavimu ir žala, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją valdžios institucijos gali aiškiai nutarti, kad tokių priemonių taikymas neatitinka Sąjungos interesų.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujančios asociacijos, tipiški naudotojai ir vartotojus atstovaujančios organizacijos per pranešime apie kompensacinių muitų tyrimo inicijavimą nustatytus terminus gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visus požiūrius ir informaciją sprendžiant, ar priemonių taikymas atitinka Sąjungos interesus ar ne. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti šią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklausytos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie pateikiami per 2 dalyje nurodytus terminus ir jei atsižvelgiant į Sąjungos interesus juose išdėstomos priežastys, kodėl turėtų būti išklausytos šios šalys.

▼B

4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per 25 dienas nuo tokių priemonių taikymo pradžios dienos; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išanalizuoja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reprezentatyvumo mastą, o tokios analizės rezultatus ir savo nuomonę dėl jos esmės perduoda 25 straipsnyje nurodytam komitetui; tai sudaro pagal 14 ir 15 straipsnius pateikto priemonės projekto dalį. Komisija turėtų atsižvelgti į komitete pareikštas nuomones laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 182/2011 sąlygų.

6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje nustatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Tokia informacija turi būti prieinama, kiek tai įmanoma, ir nedarant poveikio jokiam paskesniam sprendimui, kurį priima Komisija.

7. Į informaciją atsižvelgiama tik tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, pagrindžiančiais jos tikrumą.

32 straipsnis

Kompensacinių priemonių ryšys su daugiašalėmis žalos atlyginimo priemonėmis

Jei importuojamam produktui taikomos bet kurios kontrpriemonės, nustatytos pasinaudojus Subsidijų susitarime numatyta ginčų sprendimo tvarka, ir tokios priemonės yra tinkamos kompensuotinų subsidijų padarytai žalai atlyginti, bet kuris tokio produkto atžvilgiu nustatyto kompensacinio muito taikymas prireikus nedelsiant sustabdomas arba panaikinamas.

33 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šis reglamentas netrukdo taikyti:

a) bet kurių specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;

b) Sąjungos taisyklių žemės ūkio sektoriui ir Tarybos reglamentų (EB) Nr. 1667/2006 ([1]), (EB) Nr. 614/2009 ([2]) ir (EB) Nr. 1216/2009 ([3]). Šis reglamentas papildo tuos reglamentus ir nustato išlygas bet kurioms jų nuostatoms, trukdančioms taikyti kompensacinius muitus;

([1]) 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės (OL L 312, 2006 11 11, p. 1).
([2]) 2009 m. liepos 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 614/2009 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos (OL L 181, 2009 7 14, p. 8).
([3]) 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1216/2009, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms (OL L 328, 2009 12 15, p. 10).

▼B

c) specialiųjų priemonių, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal GATT 1994.

34 straipsnis

Ataskaita

Vadovaudamasi Reglamento (ES) 2016/1036 23 straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

35 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 597/2009 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal VI priede pateiktą atitikties lentelę.

36 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

EKSPORTO SUBSIDIJŲ PAVYZDINIS SĄRAŠAS

a) Vyriausybių teikiamos tiesioginės subsidijos firmai arba pramonės šakai pagal eksporto veiklą.

b) Valiutos kurso palaikymo programos arba bet kokia panaši praktika, apimanti eksporto lengvatas.

c) Vyriausybės nustatyti ar taikomi vidaus pervežimo ir pakrovimo (frachto) mokesčiai eksporto kroviniams daug palankesnėmis sąlygomis nei gabenant krovinius vidaus vartojimui.

d) Vyriausybės ar kitų valstybės institucijų tiesiogiai ar netiesiogiai pagal Vyriausybės programas tiekiamos importuotos ar vietinės gamybos prekės bei paslaugos, naudojamos eksportuojamoms prekėms gaminti palankesnėmis sąlygomis ar aplinkybėmis nei tiekiamos panašios arba tiesiogiai konkuruojančios prekės bei paslaugos, naudojamos vidaus vartojimo prekėms gaminti, jeigu (prekėms) šios sąlygos ar aplinkybės palankesnės už eksportuotojams komerciniu būdu pasaulio rinkose pasiekiamas sąlygas ([1]).

e) Visiškas arba dalinis atleidimas, sumažinimas arba atidėjimas ([2]) tiesioginių mokesčių ([3]), ypač susijusių su eksportu arba socialinio draudimo mokesčiais, kuriuos moka arba turi mokėti pramonės arba komercinės įmonės.

f) Tam tikros lengvatos, tiesiogiai susijusios su eksportu ar eksporto veikla, suteiktos viršijant lengvatas, taikomas vidaus vartojimui skirtų prekių gamybai, naudojamos apskaičiuojant apmokestinimo tiesioginiais mokesčiais bazę.

([1]) „Komerciniu būdu pasiekiamos sąlygos“ reiškia, kad pasirinkimas tarp vidaus ir importuotų produktų nėra ribojamas ir priklauso tik nuo komercinių išskaičiavimų.

([2]) Atidėjimas neturi siekti eksporto subsidijos lygio, jeigu, pavyzdžiui, renkamos atitinkamos palūkanos.

([3]) Šiame reglamente:
— „tiesioginiai mokesčiai“ reiškia mokesčius, kuriais apmokestinami atlyginimai, pelnas, palūkanos, nuoma, naudojimasis turtu ir visos kitos pajamų formos bei nekilnojamojo turto nuosavybės mokesčiai,
— „importo rinkliavos“ reiškia muito tarifus, muitus ir kitas finansines rinkliavas, kurios nėra išvardytos kitose šios išnašos vietose, ir kuriomis yra apmokestinamas importas,
— „netiesioginiai mokesčiai“ reiškia pardavimo, akcizo, apyvartos, pridėtinės vertės, frančizės, žyminį, piniginių pervedimų, atsargų ir įrangos mokesčius, pasienio mokesčius ir kitus, išskyrus tiesioginius bei importo mokesčius,
— „ankstesnės gamybos stadijos mokesčiai“ yra mokesčiai, kuriais apmokestinamos prekės arba paslaugos, tiesiogiai arba netiesiogiai naudojamos produktui gaminti,
— „kaupiamieji netiesioginiai mokesčiai“ yra daugiaetapiai mokesčiai, kuriais, kol nėra vėlesnio mokesčių kreditavimo mechanizmo, apmokestinamos vieno gamybos etapo prekės arba paslaugos, naudojamos tolimesniame gamybos etape,
— „mokesčių sumažinimas“ apima viso mokesčio grąžinimą arba mokesčių nuolaidą,
— „importo mokesčių sumažinimas arba sumokėtų muitų grąžinimas“ apima visą ar dalinį atleidimą nuo importo mokesčių arba jų atidėjimą.

▼B

g) Eksportuojamų produktų gamybos ir paskirstymo atleidimas nuo netiesioginių mokesčių arba jų sumažinimas ([1]) daugiau negu tokiais mokesčiais apmokestinama panašių produktų gamyba ir paskirstymas, kai produktai parduodami vidaus vartojimui.

h) Atleidimas nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyvinių netiesioginių mokesčių ([1]), jų sumažinimas ar atidėjimas, kai tokiais mokesčiais apmokestinamos prekės ar paslaugos, naudojamos eksportuojamų prekių gamyboje, daugiau negu nuo panašių ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyvinių netiesioginių mokesčių atleidžiama arba kurie yra sumažinami arba atidedami, kai tokiais mokesčiais apmokestinamos prekės ar paslaugos, naudojamos vidaus vartojimui skirtų prekių gamybai; tačiau su sąlyga, kad eksportuojamos prekės gali būti atleistos nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyvinių netiesioginių mokesčių arba jie gali būti sumažinti arba atidėti, net jeigu panašios prekės, skirtos vidaus vartojimui, nėra atleistos nuo tokių mokesčių arba jie nėra joms sumažinti ar atidėti, jeigu ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyviniai mokesčiai yra taikomi sąnaudoms, naudojamoms eksportuojamų prekių gamyboje (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą) ([2]). Šis punktas yra aiškinamas pagal II priede pateiktas gaires dėl sąnaudų sunaudojimo gamybos procese.

i) Atleidimas nuo importo rinkliavų arba sąlyginis neapmokestinimas jomis ([1]), daugiau negu importo rinkliavos, taikomos importuojant sąnaudas, naudojamas eksportuojamų prekių gamybai (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą); tačiau su sąlyga, kad tam tikrais atvejais įmonei leidžiama kaip importuojamų sąnaudų pakaitalą naudoti tokį pat kiekį vietinės rinkos sąnaudų, turinčių analogišką kokybę ir savybes, kad gautų naudos pagal šią nuostatą, jeigu importo ir atitinkamos eksporto operacijos vyksta per atitinkamą laikotarpį, ne ilgesnį kaip dveji metai. Šis punktas aiškinamas pagal II priede pateiktas gaires dėl sąnaudų sunaudojimo gamybos procese ir III priede pateiktas gaires, apibrėžiančias pakaitinę muitų grąžinimo sistemą kaip eksporto subsidijas.

j) Tiekimas pagal Vyriausybės (arba atitinkamų Vyriausybės kontroliuojamų institucijų) eksporto kreditų garantijų ar draudimo programas, draudimo arba garantijų programas nukreiptas prieš eksportuojamų prekių kaštų padidėjimą, arba valiutos keitimo rizikos programas didesniu už nominalią vertę keitimo kursu, kuris neadekvatus tam, kurio reikia ilgalaikėms veiklos sąnaudoms ir programų nuostoliams padengti.

k) Vyriausybės (arba atitinkamų institucijų, kurias kontroliuoja arba kurios yra pavaldžios Vyriausybei) teikiami eksporto kreditai už mažesnes palūkanas nei tos, kurias faktiškai reikia mokėti už taip naudojamas lėšas (arba kurios turėtų būti mokamos, jei lėšų būtų skolinamasi tarptautinėse kapitalo rinkose tam pačiam terminui, tomis pačiomis kreditavimo sąlygomis ir tos pačios denominacijos valiuta kaip ir eksporto kreditas), arba Vyriausybės ar minėtų institucijų apmokamos visos ar dalis išlaidų, kurias patiria eksportuotojai ar finansinės institucijos gaudamos kreditus tiek, kiek jie naudojami eksporto kreditavimo sąlygų materialinės naudos apsaugai.

([1]) Žr. e punkto 2 išnašą.

([2]) h punktas netaikomas pridėtinės vertės sistemoms, arba vietoje šių, ant sienos surenkamų mokesčių korekcijai; pridėtinės vertės mokesčio perdėtas sumažinimas išimtinai nustatomas g punkte.

▼B

Tačiau jeigu PPO narė šalis yra tarptautinio įsipareigojimo dėl oficialių eksporto kreditų, kurio šalimis nuo 1979 m. sausio 1 d. yra mažiausiai 12 tikrųjų narių (arba vėliau sutinkant įsipareigojimą patvirtinusioms toms tikrosioms narėms), arba jeigu praktiškai PPO narė taiko atitinkamo įsipareigojimo numatytas nuostatas dėl palūkanų normų, eksporto kreditų praktika, suderinta su tomis nuostatomis, nėra laikoma eksporto subsidija.

l) Bet koks kitas mokestis valstybės sąskaita, sudarantis eksporto subsidiją, pagal GATT 1994 XVI straipsnį.

▼B

II PRIEDAS

GAIRĖS DĖL SĄNAUDŲ SUNAUDOJIMO GAMYBOS PROCESE ([1])

1. Pagal netiesioginių mokesčių lengvatų programas galima atleisti nuo ankstesnės gamybos stadijos kumuliatyvinių netiesioginių mokesčių, kuriais apmokestinamos gamybos sąnaudos (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą), naudojamos eksportuojamų prekių gamybai, arba juos sumažinti arba atidėti. Panašiai pagal muito grąžinimo programas galima atleisti nuo importo rinkliavų, taikytų gamybos sąnaudoms (atsižvelgiant į įprastą atliekų normą), naudojamoms eksportuojamų prekių gamybai, ar jas grąžinti.

2. Eksporto subsidijų pavyzdinio sąrašo I priedo h ir i punktuose daroma nuorodą į terminą „sąnaudos, naudojamos eksportuojamo produkto gamybai“. Pagal h punktą netiesioginių mokesčių lengvatos gali būti laikomos eksporto subsidijomis, jeigu jas taikant atleidimo nuo ankstesnio etapo kumuliatyvinių netiesioginių mokesčių, jų sumažinimo arba atidėjimo suma yra didesnė už sumą, kuria faktiškai apmokestinamos sąnaudos eksportuojamų prekių gamybai. Pagal i punktą muitų grąžinimo programos gali būti laikomos eksporto subsidija, jeigu jas taikant atleidimo nuo importo rinkliavų ar tokių importo rinkliavų grąžinimo suma faktiškai yra didesnė už sumą, kuria apmokestinamos sąnaudos, naudojamos eksportuojamų prekių gamybai. Abiejuose punktuose nustatyta, kad įprastinė atliekų norma turi būti daroma atsižvelgiant į sąnaudas eksportuojamos prekės gamybai. i punktas taip pat numato ir pakaitalo tam tikrais atvejais galimybę.

3. Atlikdama eksportuojamų produktų gamybos sąnaudų tyrimą, kuris pagal šį reglamentą yra kompensacinių muitų tyrimo dalis, Komisija paprastai laikosi tokios tvarkos.

4. Kai yra įtariama, kad netiesioginių mokesčių lengvatų ar muitų grąžinimo programos gali būti laikomos subsidijomis dėl tos priežasties, kad yra suteikiamos per didelės netiesioginių mokesčių ar importo rinkliavų už sąnaudas, naudojamas eksportuojamų prekių gamybai, lengvatos, Komisija pirmiausia turėtų nustatyti, ar eksportuojančios valstybės narės Vyriausybė turi ir taiko sistemą ar tvarką, pagal kurią galima patvirtinti, kokios sąnaudos ir koks jų kiekis buvo panaudotas eksportuojamų prekių gamybai. Kai taikoma tokia sistema ar tvarka, Komisija turėtų išnagrinėti tą sistemą ar tvarką, kad nustatytų, ar ji yra pagrįsta, ar efektyvi siekiamo tikslo atžvilgiu ir ar ji atitinka eksportuojančios šalies visuotinai priimtą prekybos praktiką. Komisija gali manyti esant reikalinga atlikti tam tikrus praktinius testus pagal 26 straipsnio 2 dalį, kad patikrintų informaciją ar įsitikintų, kad sistema ar tvarka yra taikoma efektyviai.

5. Kai tokios sistemos ar tvarkos nėra ar ji nepagrįsta, arba ji numatyta ir laikoma pagrįsta, bet nustatyta, kad netaikoma arba taikoma neefektyviai, tolesnis tyrimas, grindžiant faktiniu panaudotų sąnaudų kiekiu, turėtų būti

([1]) Gamybos procese sunaudojamos sąnaudos yra fiziškai įtrauktos sąnaudos, energija, kuras ir nafta, kurie naudojami gamybos procese ir katalizėje, sunaudojami jų naudojimo metu eksportuojam produktui gaminti.

▼B

atliekamas, siekiant nustatyti, ar iš tiesų įvyko permokėjimas. Jeigu Komisija mano esant reikalinga, tolesnis tyrimas turėtų būti atliekamas laikantis 4 punkto nuostatų.

6. Paprastai Komisija privalo laikyti sąnaudas fiziškai įtrauktas, jeigu tokios sąnaudos yra naudojamos gamybos procese ir fiziškai yra eksportuojamame produkte. Nėra būtina, kad sąnaudos galutiniame produkte būtų tokia pačia forma, kokia jos buvo gamybos proceso pradžioje.

7. Nustatant eksportuojamo produkto gamyboje sunaudotą konkrečios sąnaudos kiekį, paprastai privaloma atsižvelgti į „įprastą atliekų normą“ ir paprastai tokios atliekos laikomos sunaudotomis eksportuojamam produktui gaminti. Terminas „atliekos“ reiškia konkrečios sąnaudos dalį, kuri neatlieka savarankiškos funkcijos gamybos procese, nėra sunaudota eksportuojamo produkto gamybai (pvz., dėl tokių priežasčių kaip neefektyvumas) ir nėra to paties gamintojo atgauta, panaudota ar parduota.

8. Komisija, nustatydama, ar reikalaujama atliekų norma yra „įprasta“, turi atsižvelgti į gamybos procesą, įprastinę eksportuojančios šalies pramonės šakos patirtį ir kitus techninius veiksnius, kurie šiuo atveju yra tinkami. Komisija turėtų atkreipti ypatingą dėmesį į tai, ar eksportuojančios valstybės institucijos pagrįstai apskaičiavo atliekų kiekį, kai į tą kiekį ketinama atsižvelgti taikant mokesčių ar muitų lengvatas ar atleidimą nuo jų.

▼B

III PRIEDAS

GAIRĖS PAKAITINĖMS SĄLYGINIO NEAPMOKESTINIMO SISTEMOMS KAIP EKSPORTO SUBSIDIJOMS NUSTATYTI

I

Sąlyginio neapmokestinimo sistemos gali leisti grąžinti importo rinkliavas arba sąlyginai neapmokestinti jomis sąnaudas, kurios buvo sunaudotos kito produkto gamybos procese ir kai eksportuojamo vėlesnio produkto gamybai naudojamos vietinės sąnaudos yra tos pačios kokybės ir turi tas pačias savybes kaip ir importuotos sąnaudos. Pagal I priedo i punktą pakaitinė sąlyginio neapmokestinimo sistema gali būti laikoma eksporto subsidija tiek, kiek sąlyginis neapmokestinimas importo rinkliava yra didesnis už importo rinkliavas, kuriomis buvo apmokestintos importuojamos gamybos sąnaudos, kurių buvo prašoma sąlyginai neapmokestinti.

II

Pagal šį reglamentą atlikdama bet kokį pakaitinės sąlyginio neapmokestinimo sistemos tyrimą, Komisija paprastai laikosi tokios tvarkos:

1) I priedo i punktas numato, kad vidaus rinkos sąnaudos gali pakeisti sąnaudas importuojamas eksportuojamo produkto gamybai, jeigu tokių sąnaudų kiekis yra vienodas ir jos yra tokios pačios kokybės bei turi tas pačias savybes kaip importuojamos sąnaudos. Patikrinimo sistemos arba tvarkos buvimas yra svarbus tuo, kad jis leidžia eksportuojančios šalies Vyriausybei užtikrinti ir parodyti, kad sąnaudų, kurių prašoma sąlyginai neapmokestinti, kiekis bet kokia forma neviršija panašių eksportuojamų produktų kiekio, ir kad sąlyginio neapmokestinimo suma neviršija mokesčių, kuriais iš pradžių buvo apmokestintos aptariamos importuotos sąnaudos, sumos;

2) jeigu kyla įtarimas, kad taikant pakaitinę sąlyginio neapmokestinimo sistemą gali būti suteikta subsidija, Komisija paprastai privalo nustatyti, ar eksportuojančios šalies Vyriausybė turi ir taiko patikrinimo sistemą arba tvarką. Kur nustatoma, kad tokia sistema arba tvarka yra taikoma, Komisija paprastai ištiria patikrinimo tvarką norėdama išsiaiškinti, ar ji yra pagrįsta, nes veiksminga siekiamo tikslo atžvilgiu ar atitinka eksportuojančios šalies visuotinai priimtą prekybos praktiką. Jeigu nustatoma, kad ta tvarka pakankamai atitinka reikalavimus ir yra veiksmingai taikoma, neturėtų būti daroma prielaida, kad subsidija egzistuoja. Komisija, vadovaudamasi 26 straipsnio 2 dalimi, esant būtinybei turi atlikti tam tikrus praktinius testus, kad patikrintų informaciją arba įsitikintų, kad patikrinimo tvarka yra tinkamai taikoma;

3) jeigu nėra patikrinimo tvarkos, jeigu ji nėra pagrįsta, arba jeigu tokia tvarka yra ir laikoma pagrįsta, tačiau išsiaiškinama, kad ji netaikoma arba taikoma neveiksmingai, gali būti subsidija. Tokiais atvejais tolesnis eksportuojančios šalies patikrinimas turi būti atliekamas grindžiant realiais sudarytais sandoriais norint nustatyti, ar iš tiesų buvo permokėjimas. Jeigu Komisija laiko būtina, tolesnis patikrinimas gali būti atliekamas pagal 2 punktą;

▼B

4) sąlyginio neapmokestinimo sistemos nuostatos, pagal kurias eksportuotojams leidžiama pasirinkti tam tikras importo siuntas, kurioms taikoma sąlyginio neapmokestinimo sistema, pačios savaime negali būti laikomos subsidija;

5) laikoma, kad pagal I priedo i punktą importo sąlyginis neapmokestinimas yra per didelis, kai Vyriausybės sumokėtos palūkanos už bet kokias importo rinkliavas, grąžintas pagal sąlyginio neapmokestinimo sistemą, viršija iš tikrųjų sumokėtas ar mokėtinas palūkanas.

▼B

IV PRIEDAS

(Šis priedas pakartoja Susitarimo dėl žemės ūkio 2 priedą. Bet kokie terminai ar posakiai, kurie čia nėra paaiškinti arba kurie nėra savaime paaiškinantys, turi būti aiškinami pagal tą susitarimą.)

VIDAUS PARAMA: PAGRINDAS ATLEISTI NUO ĮSIPAREIGOJIMŲ TAIKYTI NUOLAIDAS

1. Vidaus paramos priemonės, dėl kurių prašoma išimties iš įsipareigojimų sumažinimo, atitinka pagrindinį reikalavimą, kad jos neturi, arba turi mažiausiai minimaliausią, prekybą iškraipant poveikį arba poveikį gamybai. Atitinkamai, visos priemonės, dėl kurių prašoma išimties, turi atitikti tokius pagrindinius kriterijus:

   a) tokia pagalba turi būti teikiama per viešai finansuojamą Vyriausybės programą (įskaitant Vyriausybės atsisakytas pajamas) neįtraukiant pervedimų iš vartotojų ir

   b) tokia pagalba neturi turėti garantinių kainų palaikymo poveikio gamintojams,

   plius specifiniai politiniai kriterijai bei toliau išdėstytos sąlygos.

Vyriausybės paslaugų programos

2. Bendrosios paslaugos

   Šios kategorijos politika apima išlaidas (arba atsisakytas pajamas) susijusias su paslaugas arba pašalpas žemės ūkiui arba kaimo bendruomenei teikiančiomis programomis. Jos neapima tiesioginių išmokų gamintojams arba perdirbėjams. Tokios programos, apimančios, bet neapsiribojančios, toliau išvardytomis paslaugomis atitinkančios bendrus 1 punkto išdėstytus kriterijus ir specifines politines sąlygas yra:

   a) mokslo tiriamieji darbai, bendrieji tiriamieji darbai, mokslo tiriamieji darbai, susiję su aplinkos apsaugos programomis, bei tyrimų programos, susijusios su konkrečiais produktais;

   b) kenkėjų ir ligų kontrolės, apimančios bendrąsias bei konkretiems produktams būdingų kenkėjų ir ligų kontrolės priemones, tokias kaip ankstyvojo įspėjimo sistemos, karantinas ir naikinimas;

   c) mokymo paslaugų, apimančių bendrąjį ir specialųjį parengimą;

   d) papildomų ir konsultacinių paslaugų, įskaitant skirtų palengvinti informacijos ir mokslo tiriamųjų darbų rezultatų gamintojams ir vartotojams perdavimą;

   e) patikrinimo paslaugų, įskaitant bendrąsias patikrinimo paslaugas ir konkrečių produktų patikrinimą sveikatos apsaugos, saugos, rūšiavimo ir standartizacijos tikslais;

   f) rinkotyros ir reklamos paslaugų, įskaitant rinkos informaciją, konsultavimo ir reklamos išlaidas, susijusias su konkrečiais produktais, išskyrus išlaidas nenurodytiems tikslams, kurias pardavėjai galėtų panaudoti norėdami sumažinti pardavimo kainą arba suteikti tiesioginės ekonominės naudos pirkėjams, ir

▼B

g) infrastruktūros paslaugų, įskaitant: elektros tinklų, kelių ir kitų transporto priemonių, turgaviečių ir uostų įrangą, vandens tiekimo įrengimus, užtvankos ir drenažo sistemas bei infrastruktūros darbus, susijusius su aplinkos apsaugos programomis. Visais atvejais sąnaudos nukreipiamos tiktai tiekimui arba statybos kapitaliniams darbams, ir neturi apimti ūkio įrengimų, kitų ne visuomeninio naudojimo komunalinių tinklų tiekimo. Tai neapima subsidijų sąnaudoms arba eksploatacinėms išlaidoms ar lengvatinių vartotojo mokesčių.

3. Valstybės atsargos apsirūpinimo maistu tikslams ([1])

Nacionaliniais teisės aktais nustatytos sąnaudos (arba atsisakytos pajamos) susijusios su produktų, sudarančių sudėtinę apsirūpinimo maistu programos dalį, atsargų sukaupimu ir laikymu. Tai gali apimti Vyriausybės pagalbą privačiam produktų saugojimui.

Tokių atsargų apimtys ir kaupimas turi atitikti išskirtinai tik apsirūpinimo maistu nustatytus tikslus. Atsargų kaupimo ir panaudojimo procesas turi būti finansiškai skaidrus. Vyriausybė maistą perka veikiančiomis rinkos kainomis, o parduoda iš apsirūpinimo maistu atsargų ne mažesnėmis kaip veikiančios vidaus rinkos kainos už nagrinėjamą produktą ir kokybę.

4. Pagalba maistu šalies viduje ([2])

Išlaidos (arba atsisakytos pajamos) pagalbai maistu, susijusios su pagalbos maistu šalies viduje tiekimu gyventojų grupėms, kurioms jos reikia.

Teisė gauti pagalbą maistu yra nustatoma pagal aiškiai apibrėžtus kriterijus, siejamus su mitybos tikslais. Tokia pagalba yra tiesioginė aprūpinimo maistu forma tiems, kurie turi teisę ją gauti arba suteikia teisę pirkti maistą arba rinkos, arba subsidijuotomis kainomis. Vyriausybė maistą perka veikiančiomis rinkos kainomis, o pagalbos finansavimas bei administravimas turi būti skaidrus.

5. Tiesioginės išmokos gamintojams

Per tiesiogines išmokas teikiama pagalba (arba atsisakytos pajamos, įskaitant išmokėjimus natūra) gamintojams, kuriems prašoma išimties iš įsipareigojimų sumažinimo, turi atitikti pagrindinius 1 punkte išdėstytus kriterijus bei specifinius kriterijus, kurie taikomi individualiems tiesioginių išmokų tipams, išdėstytiems 6–13 punktuose. Kur atleidimas nuo įsipareigojimų taikyti nuolaidas yra pareiškiamas dėl bet kokio kito esančio ar naujo tiesioginių išmokų tipo nei išdėstyta 6–13 punktuose, jis be 1 punkte išdėstytų bendrųjų kriterijų turi atitikti su 6 punkto b–e papunkčiuose nurodytus kriterijus.

([1]) Šio priedo 3 punkte Vyriausybės atsargų kaupimo programos, kurių operacijos yra viešos ir vykdomos pagal oficialiai paskelbtus objektyvius kriterijus arba nuorodas, norint apsirūpinti maistu besivystančiose šalyse, yra laikomos atitinkančiomis šio punkto nuostatas, tarp jų programos, pagal kurias maisto produktų atsargos norint apsirūpinti maistu yra įgyjamos ir parduodamos administruojamomis kainomis, jeigu skirtumas tarp įsigijimo kainos ir užsienio referencinės kainos aiškinamos pagal AMS.

([2]) Šio priedo 3 ir 4 punktuose maisto produktų tiekimas subsidijuojamomis kainomis siekiant atitikti besivystančių šalių miesto ir kaimo vargšų maisto reikalavimus reguliariai pagrįstomis kainomis laikomas atitinkančiu šio punkto nuostatas.

▼B

6. Pagalba atskiroms pajamų grupėms

a) Teisė į tokias išmokas nustatoma pagal aiškiai apibrėžtus kriterijus, tokius kaip pajamos, gamintojo arba žemės savininko statusas, panaudojimas arba gamybos lygis per tam tikrą nustatytą bazinį laikotarpį.

b) Tokių išmokų suma per, bet kuriuos nustatytus metus nesiejama arba grindžiama gamybos pobūdžiu ar apimtimi (įskaitant gyvų naminių gyvulių skaičių), kurią vykdo gamintojas bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.

c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nesiejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis bet kokiai gamybai, vykdyti, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.

d) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nesiejama arba grindžiama gamybos veiksniais, naudojamais, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.

e) Nereikalaujama vykdyti gamybą siekiant gauti tokias išmokas.

7. Vyriausybės finansinis dalyvavimas pajamų draudimo ir apsaugos programose

a) Teisė į tokias išmokas nustatoma pagal prarastas pajamas, atsižvelgiant tiktai į iš žemės ūkio gautas pajamas, kurios viršija 30 % vidutinių bendrųjų pajamų arba grynųjų pajamų ekvivalentą (neįskaitant, bet kokių išmokų iš tokių pačių arba panašių programų) per ankstesnį trejų metų laikotarpį arba trejų metų vidurkį, paprastai grindžiamą ankstesniu penkerių metų laikotarpiu, neįskaitant aukščiausio ir žemiausio įtraukto į sąrašą. Bet kuris gamintojas, atitinkantis šią sąlygą, turi teisę gauti išmokas.

b) Tokių išmokų suma kompensuoja mažiau nei 70 % gamintojo paprastų pajamų tais metais, kai gamintojas įgyją teisę gauti šią pagalbą.

c) Bet kurių tokių išmokų suma yra siejama tiktai su pajamomis; ji nesiejama su gamintojo vykdomos gamybos pobūdžiu arba apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), arba su vidaus ar tarptautinėmis kainomis, taikomomis tokio produkto gamybai; arba naudojamais gamybos veiksniais.

d) Jeigu gamintojas tais pačiais metais gauna išmokas pagal šį punktą ir pagal 8 punktą (pagalba stichinių nelaimių atveju), bendra tokių išmokų suma turi būti mažesnė negu 100 % visų gamintojo nuostolių.

8. Išmokos (mokamos tiesiogiai arba per Vyriausybės finansinį dalyvavimą pasėlių draudimo programose) kaip pagalba stichinių nelaimių atveju

a) Teisė į tokias išmokas įgyjama tik Vyriausybės institucijoms oficialiai pripažinus, kad stichinė ar panašaus pobūdžio nelaimė įvyko ar vyksta (įskaitant ligų protrūkius, kenkėjų antplūdžius, branduolines avarijas, ir karą tos valstybės teritorijoje); ir nustačius, kad gamybos nuostoliai, viršija 30 % praėjusių trejų metų laikotarpio gamybos vidurkį arba trejų metų vidurkį, grindžiamą praėjusių penkerių metų laikotarpiu, neįskaitant didžiausių ir mažiausių įtrauktų į sąrašą.

▼B

b) Išmokos, po įvykusios nelaimės, mokamos tiktai pajamų, naminių gyvulių (įskaitant išmokas, susijusias su galvijų veterinariniu gydymu) žemės arba kitų gamybos veiksnių praradimo dėl tos stichinės nelaimės atveju.

c) Išmokos tokiems nuostoliams kompensuoti neturi viršyti bendros patirtų nuostolių sumos ir nereikalaujama arba nenurodoma kokią produkciją ir kiekį gaminti ateityje.

d) Nelaimės metu skiriamos išmokos neturi viršyti lygio, būtino išvengti arba sumažinti tolimesnius nuostolius kaip nurodyta b punkto kriterijuje.

e) Jeigu gamintojas tais pačiais metais gauna išmokas pagal šį punktą ir pagal 7 punktą (pajamų draudimas ir pajamų apsaugos programos), bendra suma tokių išmokų turi būti mažesnė negu 100 % visų gamintojo nuostolių.

9. Struktūrinė reguliavimo pagalba, teikiama per gamintojo pensines programas

a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis į aiškiai apibrėžtais kriterijais nustatytais programose, skirtose paremti asmenis, užsiimančius parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamyba, jiems išeinant į pensiją arba pereinant prie kitos nei žemės ūkio veiklos.

b) Išmokas sąlygoja visiškas visam laikui gavėjų išėjimas į pensiją pasitraukiant iš parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybos.

10. Struktūrinė reguliuojama pagalba, teikiama per išteklių nebenaudojimo programas

a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai nustatytais kriterijais programose, skirtose nutraukti žemės ar kitų išteklių, įskaitant ir naminių galvijus naudojimą parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybai.

b) Išmoką sąlygoja žemės nebenaudojimas parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamybai mažiausiai trejus metus, ir naminių gyvulių atveju, juos skerdžiant arba akivaizdžiai visiškai sunaikinant.

c) Išmokoms gauti nereikalaujama ar nenurodoma jokio alternatyvaus žemės arba kitų išteklių, susijusių su parduoti skirtos žemės ūkio produkcijos gamyba naudojimo.

d) Išmokos nesiejamos su gamybos pobūdžiu ar kiekiu arba vidaus ar tarptautinėmis kainomis gamybai, vykdomai naudojant žemę ar kitus gamyboje išliekančius išteklius.

11. Struktūrinė reguliuojama pagalba, teikiama per investicinę pagalbą

a) Teisė į tokias išmokas nustatoma remiantis aiškiai nustatytais kriterijais Vyriausybės programose, skirtose paremti finansinį ir fizinį gamintojo veiklos pertvarkymą, atsižvelgiant į objektyviai nurodytus struktūrinius nuostolius. Teisė į tokias programas taip pat gali būti grindžiama aiškiai apibrėžta Vyriausybės programa žemės ūkio paskirties žemės perprivatizavimui.

▼B

b) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama gamintojo vykdomos gamybos pobūdžiu ar apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), bet kuriais metais po bazinio laikotarpio kito nei nustatyta pagal e kriterijų.

c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis, bet kokiai vykdomai gamybai, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.

d) Išmokos yra skiriamos tiktai laikotarpiu, kuris būtinas įgyvendinti investicijas, į kurias atsižvelgiant jos teikiamos.

e) Išmokos neįpareigoja arba jokiu būdu nenurodo žemės ūkio produktų, kuriuos turėtų gaminti gavėjas, išskyrus reikalavimą jiems negaminti konkretaus produkto.

f) Išmokos ribojamos suma, reikalinga struktūriniams nuostoliams kompensuoti.

12. Išmokos pagal aplinkos apsaugos programas

a) Teisė į tokias išmokas nustatoma kaip aiškiai nustatytos Vyriausybės aplinkos apsaugos ar tausojimo programos dalis ir priklauso nuo konkrečių Vyriausybės programos sąlygų, įskaitant sąlygų, susijusių su gamybos metodais ir sąnaudomis, įvykdymu.

b) Išmokų suma neviršija papildomų sąnaudų arba prarastų pajamų laikantis Vyriausybės programos.

13. Išmokos pagal regioninės pagalbos programas

a) Teisę į tokias išmokas turi tik nepalankių regionų gamintojai. Kiekvienas toks regionas turi būti aiškiai apibrėžta gretima geografinė vietovė su apibrėžta ekonomine ir administracine tapatybe, laikoma nepalankia pagal įstatyme arba reglamente aiškiai nustatytus neutralius ir objektyvius kriterijus, rodančius, kad regiono sunkumai kyla dėl didesnių nei laikinos aplinkybių.

b) Tokių išmokų suma per bet kuriuos nustatytus metus nėra siejama arba grindžiama vykdomos gamybos pobūdžiu arba apimtimi (įskaitant naminių gyvulių skaičių), bet kuriais metais po bazinio laikotarpio, kito nei tos gamybos mažinimo.

c) Tokių išmokų suma, bet kuriais nustatytais metais nėra siejama arba grindžiama vidaus arba tarptautinėmis kainomis, taikomomis bet kokiai gamybai, vykdomai, bet kuriais metais po bazinio laikotarpio.

d) Išmokos turėtų būti prieinamos tik teisę į tokias išmokas turinčių regionų gamintojams, tačiau paprastai prieinamos visiems tokių regionų gamintojams.

e) Jeigu išmokos yra susijusios su gamybos veiksniais, jos mokamos proporcingai mažėjančiai aukščiau minėto konkretaus veiksnio ribinei vertei.

f) Išmokos neviršija papildomų sąnaudų arba prarastų pajamų, susijusių su įsipareigojimų gaminti žemės ūkio produktus nurodytoje vietovėje.

▼B

V PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS SU PAKEITIMU

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 597/2009

(OL L 188, 2009 7 18, p. 93)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014 (OL L 18, 2014 1 21, p. 1)	Tik priedo 18 punktas

▼B

VI PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 597/2009	Šis reglamentas
1–11 straipsniai	1–11 straipsniai
12 straipsnio 1–4 dalys	12 straipsnio 1–4 dalys
12 straipsnio 6 dalis	12 straipsnio 5 dalis
13 ir 14 straipsniai	13 ir 14 straipsniai
15 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis
15 straipsnio 2 dalies pirmas sakinys	15 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
15 straipsnio 2 dalies antras sakinys	15 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
15 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 3 dalis
16–27 straipsniai	16–27 straipsniai
28 straipsnio 1–4 dalys	28 straipsnio 1–4 dalys
28 straipsnio 5 dalies pirmas sakinys	28 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
28 straipsnio 5 dalies antras sakinys	28 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
28 straipsnio 6 dalis	28 straipsnio 6 dalis
29–33 straipsniai	29–33 straipsniai
33a straipsnis	34 straipsnis
34 straipsnis	35 straipsnis
35 straipsnis	36 straipsnis
I–IV priedai	I–IV priedai
V priedas	—
VI priedas	—
—	V priedas
—	VI priedas